

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quid sit casuum reservatio? Cap. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

TRACTATUS

DE

CASIBVS RESERVATIS.

CAPUT I.

Quid sit Casuum Reservatio.

1. **E**t restrictio Jurisdictionis, à legitimo Superiore inducta Confessariis, per quam restrictionem illi non valeant aliqua peccata Sacramentaliter absolvere.

Reservatio an liget eam ignorantes?

2. Ex hac descriptione colligitur. Primò, etiam eos incidere in Casus Reservatos, qui illos esse reservatos ignorant, (quicquid nullam afferens rationem videatur, docere, a Quintana. sed multas, at non efficaces adducens, Januarius apud Dianam *b*) Reservatio enim non est poena, cui certe non subiacet, qui illam nescit, sed, ut diximus est limitatio potestatis Confessariorum facta, ob bonum publicum, ut scilicet Fideles à peccatis illis reservatis committentis absterreantur, dum vident, ea non posse ab Ordinariis Confessariis absolvi, sed solum à Superiore, seu ab illo, cui reservantur.

3. Fateor tamen cum *c* Sanchez, Delugo, *d* aliisque, interdum reservationem esse poenam, quando scilicet Superior prohibet aliud peccatum, & in ejus odium infligit reservationem. Ponit Sanchez exemplum de peccato ex mala promotione ad Ordines, quod, quia reservatum est à Sixto V. in odium talis peccati, non incurritur ab ignorante ejusmodi reservationem, quamvis is, se peccare, cognoscat.

4. Quando autem reservatio fit in poenam committentis peccatum, quando sit ob bonum publicum limitatio Jurisdictionis, ex verbis Legis est colligendum. Ego certe, ut innuit ibidem Sanchez, semper censo, reservationem simpliciter factam, esse limitationem Jurisdictionis; regulariter enim sic so-

lent ab Ecclesia reservari casus, & solum tunc censuerim, esse meram poenam, quando expressè ex tenore Legis poena esse significetur.

An Pueros?

5. Colligitur Secundò, quamvis pueri ante annos pubertatis, ex sententia probabili, quam nos in Opusculo de e Communione *e* In Opus sumus amplexi, propter imperfectionem judicii, eximantur ab incuritione censurarum, *e. 4. §. 2. e* eisdem tamen subiacere Casibus Reservatis; Nam casuum reservatio est restrictio Jurisdictionis, facta ipsi Confessario, ut dictum est, non verò pueris; multò magis, quia etiam pueris utilissimum est, si per ejusmodi restrictionem à peccatorum gravitate deterreantur.

An Exteros?

6. Colligitur Tertio, si quis divertat, sive permanenter, sive etiam transeunter in aliam Diocesim, ubi peccatum, quod commisit in sua, est reservatum, non verò in dicta alia, ad quam accedit, probabile valde esse, posse ibi absolvi à Confessario communi. Ita docet *f* Suarez, aliique contra paucos ab iisdem citatos. Ratio est, quia Confessarius illius Diocesis non habet restrictam suam Jurisdictionem, circa hoc peccatum. Adde Primo, Rem debere judicari juxta leges loci. Adde Secundo, nimis fore molestum, obligare Confessarios ad sciendum, quænam peccata sint in alienis Diocesis reservata. Adde Tertio, communem praxim.

7. Contra, si quis committat peccatum, quod non est reservatum in sua Diocesi, & accedat ad locum, ubi est reservatum, non potest absolvi in eo loco, quia ibi Confessario est restricta potestas.

§. Idem

2 Quinta-
na. de
poen. sing.
11. nu. p.
initio.
b Januari.
ap. Dian.
p. 10. tr. 14
resol. 63.

c Sanchez
l. 9. matr.
d. 32. n. 18.
d Delugo
de poen. d.
20. n. 11.

f Suarez
30. de po
sec. 1.
Delugo
20. de po
nu. 72.
Confessari
poen. p. 11
§. 5. n. 10
Dian
tr. 1. res.
Aver
poen. qu.
sec. 3.

8. Idem dic de Religioso se conferente transeunter de uno Monasterio in aliud, si enim in hoc adfuit forte casus reservari, qui non adfuit in illo, absolvi à dictis reservatis per Confessarium hujus Monasterii non potest.

Reservatio ante, vel post tuam Confessionem facta, quid operetur?

9. Colligitur Quartò, si Confessionem tui peccati v.g. adulterii, exhibeas hodie, quando adulterium non est amplius reservatum, cum tamen fuerit, quando tu illud commisisti, posse hodie illud absolvi à communi Confessario, quia hodie huic Confessario non est restricta potestas.

10. Contra, si hodie fatearis dictum adulterium v.g. quando jam factus est casus reservatus, cum tamen ejusmodi non fueris, quando in illud incidisti; non poteris hodie à communi Confessario absolvi, siquidem hodie Jurisdictio illi jam invenitur esse restricta.

CAPUT II.

Quis possit Casus, & sub qua limitatione, reservare.

1. **Q**uod possit Pontifex pro toto Orbe, Episcopus autem pro sua Diœcesi, nimis est certum ex Tridentino, & hic quidem etiam respectu regularium non exemptorum; Nam de exemptis dicam mox sigillatim. Denique certum etiam est, Prælatos, eorundem Regularium, (siquidem hi Jurisdictionem spiritualem etiam habent in suos) posse, pro hisdem suis, casus reservare sed cum limitationibus paulò inferius explicandis.

Reservatio, an debeat esse pro omnibus,

2. Tria nota. Primum, Averfa, a & Pellizarius b docent, Episcopum non posse, validè reservare decem, v.g. peccata, pro omnibus suis subditis Sacerdotibus Sæcularibus, & insuper alia decem pro Regularibus, nam ipse debet se æqualiter gerere pro Regularibus, perinde se gerit cum Parochis. Ego de

hac doctrina valde dubitò. Cur enim ex rationabili causa non possit Episcopus, plus fidere de Sacerdotibus, & Parochis, quos fortè idoneos, & doctos cognoscit, dando eis majorem potestatem, quam aliquibus Religiosis, de quorum aptitudine fortè aliquando dubitet?

An possit esse nimia.

3. Secundum: Si reservatio sit indiscreta, seu nimia, puta cedens in damnum potius, quam in utilitatem animarum, reddensque usum Confessionis nimis onerosum, peccabit mortaliter reservans, etiam si sit Summus Pontifex. At vero, si fiat ejusmodi detrimetosa reservatio ab Episcopo, an sit valida?

(nam si à Summo Pontifice fiat, validam esse, fateamur omnes) est quæstio videnda apud e Delugo, qui postquam attulisset Vaquez docentem, esse invalidam propter verba Trident. Sess. 13. cap. 7. asserentis Episcopos, reservare posse casus in salutem, non in destructionem, & Suarium docentem esse validam, quia prædicta Tridentini verba non clarè auferunt potestatem ab Episcopo, postquam, inquam, eos attulisset, Suarii que sententiam approbasset, addit limitationem, dicens, esse invalidam, saltem, quando Parochis diminueretur, notabiliter munus absolvendi: sic enim Episcopus moraliter tolleret ab his munus Parochi, quod certe tollere non potest, nisi propter eorum ineptitudinem, vel in pœnam; sic ille. Addamus nos, idem debere dici de Regularibus exemptis legitime, & absolute ab Episcopo approbatis: cum enim ab his ex communi sententia, alibi à nobis dicta, & ex ipso e Delugo confirmata, invalide, sine justa causa Episcopus auferret dictam approbationem simpliciter, & absolute datam Regularibus, invalide etiam, notabiliter diminueret. Illud est certum, in dubio, semper præsumendum, esse licitam, validamque reservationem, quia semper præsumere debemus pro Superiore; re-
curreni nihilominus posset ad Superiorem majorem, ut moderatiõnem adhiberet. Lege f Suarium.

e Delug. d. 20. de Pœnit. sec. 3.

d Lib. 5. de pœn. c. 5. §. 4. à n. 49. e Delugo, de pœn. d. 21. sec. 3. d. nu. 36.

f Suarez de pœn. d. 29. sec. 4. Inscr. Sa. Congr. ap. QUANTUM TAM. V. CAS. An Jus Reserv.

In Offi. Coen. 4. §. 2. 1177. 11.

Suar. 6. o. de pœ. 1. Delugo 1. o. de pœ. 11. 72.

a Averfa qn. 12. de pœn. sec. 1. b Pelliz. Tr. 6. c. 2. nu. 52. citans Suar. & Floro- num.